

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Brud

Citation: Brandes, Edvard: "Et Brud", i Brandes, Edvard: *Et Brud*, P. G. Philipsens Forlag, 1885, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_11-shoot-idm140278138151360/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Et Brud

HERNING.

Husk, De er hans Datter! Deres Fader er en sjælden Mand, overlegen, kundskabsrig, højt dannet — Naturen har ødslet sine Gaver paa ham — faa har saa stor en Aarsag til Taknemlighed. Men der findes ingen Tak, ingen Ydmyghed i hans Hjærte. Og dette ene — ak det er en Raadenskabens Plet paa den ædle, fine Frugt! De vredes ikke, Frøken Elisabeth, De véd, jeg maa føle det saaledes. Han staar der foran os, stærk og dæmonisk skøn som en falden Aand — og nu nærmer De Dem, skælvende og kærlig. De er ung og ubefæstet, den datterlige Ærbødighed vil baandlægge Deres bedste Evner, isne Deres varme Paamindelser — hvad siger jeg: Paamindelser! Ser De det da ikke? Kan et Barn, en Datter paamine eller formane sin Fader?

ELISABETH,

Ak, De har vist alt for megen Ret.

HERNING.

Og tør jeg sige endnu en Ting. Er De ganske vis paa, kære, kære Frøken Elisabeth, at De vil staa fast imod, hvad der nu vil komme. Er De sikker paa, at Deres Barnetro vil staa urokket, naar den angribes af alle Dannelsens og Verdenserfaringens farligste Vaaben i Ly af Faderfølelsens ærefrygtindgydende Myndighed. Jeg

er dybt bekymret. Jeg tvivler ikke om Dem, men jeg kan ikke skjule for mig selv: De vil komme til at kæmpe en haard Kamp, i hvilken mange Kvinder er bukket under. Det er intet Hjem, De drager til — her var Hjemmet. Nej, De, ligesom jeg, gaar ud i Verden for at strides med de onde Magter.

ELISABETH.

Og jeg vil ogsaa staa alene.

HERNING.

De ogsaa. Begge alene. *(Nærmere)*. Om vi to ensomme sluttede os sammen, hjalp hinanden, blev hinandens Selskab og Støtte!

ELISABETH.

Det er jo ikke muligt, at De kan hjælpe mig. De rejser langt bort — hvornaar ses vi igen?

HERNING.

Jeg har undertiden troet, at De satte Pris paa at have mig til Ven.

ELISABETH.

Der er ingen, som har været det for mig som De — ingen som jeg ser saadan op til.

HERNING.

Der vil blive Øde og Tomhed derovre i min Præstegaard. Jeg frygter det ikke, men jeg